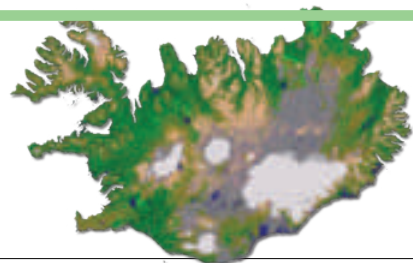

Kapitalisman víst sína ringu síðu

Lívið, sum fleiri av teimum mest vælbjargaðu, hava livað seinastu árin, tykjast, í hvussu er sæð í bakspegilinum eitt sindur frástoystandi fyri tann meiniga mannin, við einum marglæti, sum ongastaðni hoyrir heima í einum samfelagi sum tí íslenska. Nógv fólk irriterast í dagt inn á tað, sum hevur gingið fyri seg. Til dømis bílaflotin í Reykjavík er púra úti av proportiónum við veruleikan. Har stendur ein heilur floti av privat flogfórum, sum er groundaður, tí menn hava ikki ráð at lata bensin á. Menn flúgva við tyrlum millum summarhúsini hjá sær. Tað virkar eitt sindur malplasað tá hugsað verður um, hvat Ísland er fyri nakað, sigur Gunnar Justinussen.

FÍGGJARKREPPA

Orð & myndir
Leo Poulsen
leo@sosialurin.fo
Kári Mikkelsen
karim@sosialurin.fo

Gevist at tosa um kreppu í Føroyum

Gunnar Justinussen er ein av fleiri føroyskum vinnulívsmönnum í Íslandi, og hann er ikki í iva um, at kreppan fer at raka Ísland hart. Men hann filist samstundis at teimum røddum, sum ávara um føroyska búskapin. – Í Føroyum er eingin kreppa, sigur hann

Reykjavík: Tað eru nú eini sjei ár síðani Gunnar Justinussen byrjaði sitt virksema í Íslandi. Hann selur dekk og felgur, og hevur trý dekkverkstøðir í Íslandi, tvey í Hafnafirði og eitt í Reykjavík. Men hóast brúksvørður oftast verða raktar fyrst í einari kreppu, hevur Gunnar Justinussen ikki merkt kreppuna so harða higartil. – Vit merkja tað ikki so nógv á nýtslumynstrinum higartil, sum eg hevði roknað við, men vit merkja kortini, at fólk hugsa meiri um prís. Á nýtslumynstrinum merkja vit ikki tann stóra munin enn, men hann fer at koma, sigur Gunnar Justinussen.

Eitt tiltak, sum íslenski tjóðbankin hevur sett í verk, er at skerja kredittin á lánarkontounum niður í eina helvt, og tað fer væl at merkjast hjá vanligum lønmóttakaranum.

– Vanliga verður sagt, at ein íslenskur lønmóttakari hevur eitt yvirtrekk á lánarkontoini upp á triggjar mánaðarlønir. Í næstsíðstu viku hálveraði tjóðbankin hesa heimildina úr 700.000 niður í 350.000 íslendskar krónur, og tað merkir, at peningurin, sum fólk hevur um hendi, minskar munandi. Og tað merkist sjálvandi, men vit eru kortini í tí hepnu stöðu, at okkara vora ikki beinleiðis kann roknast sum luksúsvora, sigur Gunnar Justinussen.

Hann sigur, at bilar eru nakað, sum fólk mugu hava, og harvið esini dekk.

– So okkara fyrirøka er ikki hin fyrsta, sum kemur at standa fyri skotum, sigur Gunnar Justinussen.

Álitið fokið

Ein annar trupulleiki, sum hevur stungið seg upp, er álitið hjá útlenskum veitarum á íslenska vinnulívið. Tað ber í lóguni ikki til at flyta pengar inn ella út úr Íslandi, og tí eru veitarar trekir at levera.

– Vit mugu tíverri ásanna, at tað álitið, sum vit hava nýtt nógv ár um at uppbyggja, tað er burtur. Tað hvarv í síðstu viku. Tað er minkað spakuliga seinastu tíðina, men í síðstu viku var tað fokið. Og tað merkir, at eg – eins og allir aðrir innflytarar – ongan kreditt fáa, men skulu gjalda kontant í útlenskum valuta, ikki í íslenskum krónum, sigur

Gunnar Justinussen.

Hetta ger sjálvandi stöðuna rættiliga trupla, tí útlenskur valuta finst ikki í Íslandi. Útlenskur valuta kann ikki flytast út ella inn í landið, so stöðan er rættiliga kritisk.

– Sum stöðan er nú, fáa vit als ikki keypt vørur. Tíbetur hava vit bygt okkum eina rættiliga stóra goymslu upp, so vit klára henda veturin, ella ein stóran part av honum, og so mugu vit bara taka stöðuna upp til viðgerðar, tá goymslan fer at tømast, sigur Gunnar Justinussen.

Hann sigur, at tá tú missir kreditorfígging, samstundis sum tú hevur nakrar bankar, sum ikki eru so fúsir at fígga, so fær tú trupulleikar. Og her er talan um eina kreppu, sum er verulig.

– Ja, hon er ógvuliga verulig. Nú havi eg verið nógv í Íslandi seinastu sjei árin, og hetta er mítt annað heim. Eg havi líka nógvar vinir í Íslandi, sum eg havi í Føroyum, og eg kenni nógv fólk her. Kreppan er verulig, her er ikki bara talan um forsiðustoff, sigur Gunnar Justinussen.

Kreppa í Íslandi ikki í Føroyum

– Men eg má hámeta hesi fólkinum, hvussu positiv tey eru, hvussu tey halda á við at siga, at hetta skulu tey nokk klára. Og tað ivist eg ikki í, at tey fara at gera. Men hetta er kreppa, tað

Havnarmaðurin, Gunnar Justinussen, eigur trý dekkverkstøðir í Íslandi og eigur saman við øðrum VR bilar í Havn. Her avmyndaður uttan fyri verkstaðið í Reykjavík

má mann siga, sigur Gunnar Justinussen.

Hann heldur, at tað er púsa burturvið, tá tosað verður um kreppu í Føroyum.

– Eg haldi, at føroyingar skulu lata vera við at tosa um kreppu. Føroyingar hava lítla og onga skuld. Vit hava ein oljuprís, sum er raplaður úr 148 dollarum fatið niður á 67 dollarar.

Fiskivinnan byrjar at vinna pening aftur, orsakað av hesum. Vit hava eina alivinnu, sum boomar í útflutningsvirði, so eg haldi, at føroyingar skulu gevast at nýta orðið kreppa, sigur Gunnar Justinussen.

Og hann leggur aftrat, at vilja føroyingar siggja kreppu, so skulu teir koma til Íslands. Tað, sum hendir í Íslandi nú, er at samanbera

við tað, sum hendi í Føroyum fyrst í nítíárunum.

– Henda kreppan er rættiliga djúp, og nógv djúpri, enn fólk vilja vísa. Íslendingar eru eitt rættiliga stolt fólkaslag, og vilja ikki vísa, hvussu álvarsom stöðan er, men teir hava fingið eitt rættiligt skot fyri bógvin, sigur Gunnar Justinussen.

Kreppan er ógvuliga djúp, men hon er ikki komin